

Sygn. akt II K 1447/20

WYROK

WIMIENIURZECZPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 1 marca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daniel Hudak

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Jolanta Konieczna

w obecności asesora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu J. T.

po rozpoznaniu w dniach: 12.10.2021r., 16.12.2021r. i 25.02.2022r.

sprawy

D. Z. syna K. i L. z domu G.,

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 17 października 2019r. do 31 października 2019r. w K. działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem wielokrotnie doprowadził N. U. do obcowania płciowego w ten sposób, że wykorzystywał jej bezbronność wynikającą z uprzedniego podania jej dopalaczy oraz doprowadził ją do obcowania płciowego w ten sposób, że stosował wobec niej przemoc w postaci przypalania lufką twarzy,

tj. o czyn z art. 198 § 1 k.k. i art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i z art. 12 § 1 k.k.

- oskarżonego D. Z. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. kwotę 588 zł wraz z należnym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;
- kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1447/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko			

niektórych
czynów
lub
niektórych
oskarżonych,
sąd
może
ograniczyć
uzasadnienie
do
części
wyroku
objętych
wnioskiem.
Jeżeli
wyrok
został
wydany
w
trybie
art.
343,
art.
343a
lub art.
387
k.p.k.
albo
jeżeli
wniosek
o
uzasadnienie
wyroku
obejmuje
jedynie
rozstrzygnięcie
o karze
i o
innych
konsekwencjach
prawnych
czynu,
sąd
może
ograniczyć
uzasadnienie
do
informacji
zawartych
w

częściach 3-8 formularza.		
1. 1. USTALENIE FAKTÓW		
1.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.1.1.	D. Z.	D. Z. oskarżony został o to, że: w okresie od 17 października 2019r. do 31 października 2019r. w K. działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem wielokrotnie doprowadził N. U.

do
obcowania
płciowego
w ten
sposób,
że
wykorzystywał
jej
bezzradność
z
uprzedniego
podania
jej
dopalaczy
oraz
doprowadził
ją do
obcowania
płciowego
w ten
sposób,
że
stosował
wobec
niej
przemoc
w
postaci
przypalania
lufka
twarzy,

tj. o
czyn z
art.
198§1
k.k. i
art.
197§1
k.k. w
zw. z
art.
11§2
k.k. i
z art.
12§1
k.k.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>N. U. do 18 października 2019 r. zamieszkiwała z konkubentem D. W. w mieszkaniu przy ul. (...) w K.. W tym okresie była uzależniona od dopalaczy.</p> <p>Po jego zatrzymaniu przez Policję w celu doprowadzenia do zakładu karnego, przyjechał do niej D. Z. który zaproponował jej pomoc. Powiedziała matce oskarżonego, że nie</p>	<p>Częściowo zawiadomienie, Zeznania N. U. z Wydrukiem w zakresie osadzonego</p>	<p>k.4-5. 51-52 7</p>	

ma
gdzie
mieszkać,
bo jej
matka
wyrzuciła
ją z
domu.
Zamieszkała
w jego
mieszkanie
położonym
w K.
przy
ul.
(...)-10.

W
mieszkanie
oskarżonego
N. U.
przebywała
dobrowolnie
i nikt
nie
ograniczał
jej
wolności.

W
okresie
jej
pobytu
przebywały
tam
jeszcze
inne
osoby
w tym
J. Z.,
P. B. a
nadto
kolega
oskarżonego.
D. Z. i
N. U.
otrzymywali
również
jedzenie
od
matki

oskarżonego.
N. U.
miała
możliwość
opuszczenia
mieszkania.
Dobrowolnie
zażywała
dopalacze,
które
przynosiły
osoby
biorące
udział
w
impresach
towarzyskich.

N. U.
przebywała
w
mieszkanu
oskarżonego
w
okresie
najwcześniej
od 18
października
2019r.
do 31
października
2019r.
Pod
koniec
miesiąca
października
2019r.
oskarżony
na
skutek
zachowania
N. U.
nakazał
jej
opuszczenie
zajmowanego
mieszkania.
Jednak
N. U. z
powodu

pozostawienia
w nich
swoich
rzeczy
wezwała
na
interwencję
funkcjonariuszy
Policji.
Przyczyną
przez
nią
wskazaną
była
odmowa
wydania
rzeczy.
Zapewniła,
iż jest
na
miejscu.
Po
przybyciu
patrolu
Policji
okazało
się
jednak,
że nie
przebywa
na
miejscu
a
ponadto
stwierdzono
brak
możliwości
nawiązania
kontaktu
ze
zgłaszającą.

W
dniu
14
stycznia
2020
r. N.
U.
zawiadomiła

organy
ścigania
o
popelnieniu
przez
D. Z.
przestępstwa
na jej
szkodę
mającego
polegać
na
odurzaniu
i
wielokrotnym
gwałceniu
z
jednoczesnym
pozbawieniem
wolności.
Wskazała
na
świadków
zdarzenia:
M. K.,
B. K.,
J. Z..

Dnia 5
lutego
2020
r. N.
U.
zwróciła
się do
B. K.
poprzez
komunikator
internetowy
M..
Poinformowała,
że
miała
być
bita i
gwałcona
przez
oskarżonego
a
nadto

nalegała
na
potwierdzenie
tych
okoliczności.
Powyższe
spotkało
się z
ostrym
sprzeciwem
ze
strony
świadka.

Decyzją
(...) do
spraw
orzekania
o
niepełnosprawności
w O.
z dnia
11.10.2016r.

w
sprawie
sygn.PZ.8321.1.2000.2016
zaliczono
N. U.
do
lekkiego
stopnia
niepełnosprawności
datowanego
od
urodzenia.

D. Z.
posiada
wykształcenie
średnie.
Utrzymuje
się z
prac
dorywczych
z
których
otrzymuje
500 zł
miesięcznie.
Kawaler,

<p>Nikogo nie ma na utrzymaniu. Karany sądowe.</p>			
<p>Wyjaśnienia oskarżonego D.</p>	<p>k.104, 163-164.</p>		
<p>Zeznania B. K.</p>	<p>k.18-19, 164v.</p>		
<p>Wydruk konwersacji z komunikatora internetowego M.</p>	<p>22-31 k.39-40 164v-165. k.</p>		
<p>M. K.</p>	<p>44-45</p>		
<p>J. Z.</p>	<p>k.11</p>		
<p>Raport z interwencji</p>	<p>k.118-119. k.50 plyta,</p>		
<p>Zeznania L. K.</p>	<p>51-52 protokół.</p>		
<p>Częściowo zeznania N. U.</p>	<p>k. 4-5. k.11</p>		
<p>Zawiadomienie</p>	<p>k.18-19,</p>		
<p>Zeznania B. K.</p>	<p>164v.</p>		
<p>Wydruk konwersacji z komunikatora internetowego M.</p>	<p>22-31 33. k.140. k.180.</p>		
<p>Decyzja</p>			
<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>			

Karta karna,		
D. Z. nie przyznał się do popelnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że N. U. była prywatną prostytutką, ogłaszająca się w internecie. Poznał jej chłopaka D., który był jej ochroniarzem. Poprosił go o zaopiekowanie się pokrzywdzoną Zamieszkiwała z oskarżonym, nie ponosząc żadnych kosztów. Jego matka ich utrzymywała. Oskarżona wychodziła z mieszkania codziennie na dwie		

godziny
z
umówionymi
klientami.
Pewnego
dnia
N. U.
była w
złym
stanie,
po
czym
urządziła
na
drugi
dzień
awanturę
w
wyniku
której
oskarżony
wyprowadził
ją z
mieszkania.
Przyszła
jeszcze
parę
razy po
swoje
rzeczy.
Przypalenia
od
lufek
zrobiła
sobie
sama
paląc
zakazane
substancje,
które
ją
usypiały.
Ponadto
do jego
mieszkania
mógł
wejść
każdy,
bo
drzwi

są
otwarte,
gdyż
jego
mama
mieszka
naprzeciwko
i nie
było
możliwe
aby
została
uwięziona.
Spał
na
jednym
łóżku z
pokrzywdzoną
ale pod
odrębnymi
koldrami.
Obok
na
oddzielnym
łóżku
spał
kolega.
Potwierdził,
że na
imprezach
organizowanych
w jego
mieszkanu
były
środki
odurzające,
które
przynosili
znajomi.
Nie
częstował
dopalaczami
pokrzywdzonej,
ona
brała
sobie
sama.
Po ich
wpływem
była

nadpobudliwa.
Nigdy
nie
wykorzystał
bezzradności
pokrzywdzonej:
nie
byłoby
to dla
niego
przyjemne.
Pokrzywdzona
wrażała
zgodę
na taki
układ
spania
a
nawet
proponowała
uprawianie
seksu
grupowego.
D. Z.
zaprzeczył,
żeby
doszło
między
jakiegokolwiek
kontaktu
seksualnego,
gdyż
nie
uprawia
seksu z
 prostytutkami.
Wiedziała,
że jej
matka
dużo
piła i
wychodziła
z
domu.
N.
musiała
zajmować
się
młodszym
rodzeństwem.

<p>Nie wytrzymała i uciekła z domu razem z D.. Wówczas mieszkali w pustostanie i okradali parkometry, stacje benzynowe i myjnie samochodowe. Oświadczył, że jest niewinny.</p>			
--	--	--	--

0.1.2.1 Fakty uznane za nieudowodnione

Lp	D. Z.	Oskarżonemu D. Z. zarzucono popełnienie czynu polegających na tym, że:	
		<p>w okresie od 17 października 2019r. do 31 października 2019r. w K.</p>	

działając
czynem
ciągłym
z góry
powziętym
zamiarem
wielokrotnie
doprowadził
N. U.
do
obcowania
płciowego
w ten
sposób,
że
wykorzystywał
jej
bezzradność
z
uprzedniego
podania
jej
dopalaczy
oraz
doprowadził
ją do
obcowania
płciowego
w ten
sposób,
że
stosował
wobec
niej
przemoc
w
postaci
przypalania
lufka
twarzy,

tj. o
czyn z
art.
198§1
k.k. i
art.
197§1
k.k. w
zw. z

		art. 11§2 k.k. i z art. 12§1 k.k.	
1.2.1.	Dowód	Numer karty	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Wyjaśnienia oskarżonego	k.163-164v	
Za nieudowodnione należy uznać, iż oskarżony swoim zachowaniem z góry powziętym zamiarem poprzez podanie dopalaczy spowodował powstanie stanu bezradności a następnie doprowadzał ją do obcowania płciowego,	Zeznania oskarżonego	k.164- 164v	
Zeznania świadka M. K.	k.164v- 165		

L. K.	165v	
P. B.	k.91-92, 166 k.113-114, 197	
L. K.	165v	
Zeznania J. Z.	k.44-45.	
1.2. OCena DOWODÓW		
Dowody	1.2 będące podstawą ustalenia faktów	
Lp. faktu z pkt 1.1	Dokumenty	Sąd oparł się na materiale dowodowym w postaci ujawnionych dokumentów: raportu interwencji, protokołu ogłędzin telefonu komórkowego wraz z wydrukiem wiadomości, orzeczenia o stopniu niepełnosprawności opinii psychologicznej

		<p>biegłego psychologa M. C. dotyczącej N. U., karty karnej. Strony postępowania nie podnosiły wątpliwości odnośnie wiarygodności wymienionych dowodów jak również Sąd działając z urzędu nie znalazł podstaw do odmowy przyznania waloru wiarygodności czy stwierdzenia ich nieautentyczności.</p>
1.1.1	Osobowy materiał dowodowy	<p>Sąd za wiarygodne wyznał wyjaśnienia oskarżonego D. Z.. Sąd oparł się także na zeznaniach świadków: J. Z.,</p>

B. K.,
M. K.,
P. B. i
L. K..
Zeznania
wskazanych
świadków
pozwoliły
zweryfikować
z
jednej
strony
wyjaśnienia
oskarżonego
a z
drugiej
zeznania
N. U.,
której
przyznano
status
pokrzywdzonej.
Zeznania
powyższych
świadków
nie
potwierdzają
twierdzeń
pokrzywdzonej.
W
szczególności
nie
sposób
uznać
za
niewiarygodnych
zeznań
B. K.,
której
swobodna
i
bezwplywowa
konwersacja
w
ramach
komunikatora
M. jest
istotnym
elementem
pozwalającym

zweryfikować
twierdzenia
N. U..

Sąd
nie
uznał
za
pełnoprawny
dowód
zeznań
świadków:
D. W. i
W. P..
Wymieni
świadkowie
nie
byli
naocznymi
świadkami
zdarzenia.
Swoją
wiedzę
czerpali
jedynie
z tego
co
dowiedzieli
się z
relacji
N. U..
Podkreślenia
wymaga,
że
świadkowie
wbrew
twierdzeniu
tej
ostatniej,
nawiązali
z nią
kontakt
telefoniczny
podczas
jej
pobytu
w
mieszkanu
oskarżonego,
co przy

kategorycznych
w tym
zakresie
twierdzeniach
świadka
N. U.,
powoduje
konieczność
ostrożnego
podejścia
do
wartości
dowodowej
tych
świadków.
Stanowisko
to jest
tym
bardziej
trafne
z
uwagi
na
podjęte
działania
przez
pokrzywdzoną
w
stosunku
do
innych
świadków
tj.
świadka
B. K. i
M. K. a
mające
na celu
złożenie
obciążających
oskarżonego
zeznań.
Zasady
doświadczenia
życiowego
wskazują,
że tym
bardziej
N. U.
podjęła

tego
rodzaju
czynności
wobec
osób
najbliższych:
konkubenta
i
matki.

Znamiennym
jest, iż
pokrzywdzona
według
własnej
relacji
miała
zajść w
ciążę z
D. W.
podczas
widzenia
w
więzieniu.

Natomiast
ten
ostatni
zeznał,
że nie
doszło
między
nimi
do
współżycia
a
ponadto
N. U.
nie
chciała
przyznać
się kto
jest
ojcem.
Przyznała,
że z
kimś
uprawiała
seks i
tak się
stało.

		Nie przeszkadzało to im zawrzeć związku małżeńskiego, co obrazuje sposób zachowania i styl życia osób tego pokroju.								
Dowody	<p>2.2 niewuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>									
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Zeznania N. U. (częściowa)	Zeznania świadka zarazem pokrzywdzonej N. U. nie mogły uzyskać waloru wiarygodności w zakresie								

najistotniejszych
okoliczności
determinujących
kwestie
odpowiedzialności
karnej
D. Z.
za
zarzucony
mu
czyn.
Szczegółowa
analiza
zeznań
z
perspektywy
chronologicznego
przebiegu
zdarzeń
powoduje
ich
dyskwalifikacje
w
zakresie
wskazanym
wyżej.
Przy
czym
w
części
zeznań
pokrzywdzonej
znalazło
się
potwierdzenie
określonych
okoliczności,
które
wpłynęły
na
pozytywny
wynik
oceny
wyjaśnień
oskarżonego.
Przed
wszystkim
bezspona
jest
okoliczność,

że w
okresie
pobytu
N. U.
w
mieszkanu
należącym
do
oskarżonego
(poza
D. Z. i
N. U.)
mieszkał
z nimi
jeszcze
jeden
kolega
(D. Z.
podał
jego
imię:
J.).
Zarówno
oskarżony
jak i
pokrzywdzona
zgodnie
twierdzą,
iż spał
on
obok
nich
na
sofie.
Kolejnym
wspólnym
elementem
jest to,
że do
mieszkania
przychodziły
różne
osoby,
także
koleżanki
co
również
koresponduje
z
wyjaśnieniami

oskarżonego.
Dlatego
uzasadniony
jest
wniosek,
iż
zajmowane
mieszkanie
z woli
oskarżonego
było
miejscem
wielu
spotkań
towarzyskich
licznego
grona
osób.
Pokrzywdzona
mija
się z
prawdą
odnośnie
okoliczności
w
jakich
miało
dojść
do jej
rzekomej
ucieczki
z tego
mieszkania
w
którym
miała
być
codziennie
gwałcona
i
pozbawiona
wolności.
M.
tego,
według
treści
zawiadomienia
D. Z.
przyjął
lufką

jej
twarz i
bił. Do
ucieczki
miało
dojść
w
kontekście
wykorzystania
nieobecności
w
mieszkanu
jego
właściciela,
który
oświadczył,
iż idzie
sprzedać
dopalacze.
Gdy
zostawił
jej
klucz,
to
uciekła
stamtąd
do
mamy
po
spakowaniu
rzeczy.
Zeznania
w tej
części
pozostają
w
sprzeczności
z
treścią
jej
zeznań
z
protokołu
zawiadomienia
w
których
zeznała,
iż
uciekła
w

sytuacji
gdy
wypuścić
ją
oskarżony,
gdyż
powiedziała
mu, że
ma
wizytę
u
lekarza.
Natomiast
matce
miała
przekazać,
że
uciekła
w
sytuacji
gdy
oskarżony
miał
zasnąć
na
skutek
odurzenia.
Dodatkowo
wskazała
matce,
że po
zamknięciu
w
więzieniu
W.
poznała
jakąś
parę i
zostanie
na
razie w
K..
Miała
utrzymywać
się z
pieniędzy,
które
zostawił
jej W..
Matka

prosiła
ją o
powrót
a ona
obiecywała,
że
będzie
jeszcze
z
tydzień
i
wróci.

Natomiast
N. U.
zeznała,
że nie
kontaktowała
się z
mamą
co
pozostaje
w
sprzeczności
z
zeznaniem
jej
matki
W. P..
Zostawiając
poza
zakresem
rozważań
cel
naglej
rzekomej
zmiany
zachowania
oskarżonego
(oprawcy,
który
pozbawia
wolność),
który
umożliwił
opuszczenie
lokalu,
to
przede
wszystkim

wskazać
należy
na
okoliczność,
iż
według
dokumentu
urzędowego
w
postaci
raportu
–
wydruku
w dniu
27.10.2019r.
miała
miejsce
interwencja
na ul.
(...) w
K. w
mieszkanu
oskarżonego
z
powodu
interwencji
N. U. i
wg. jej
relacji
w nocy
była
interwencja
policji
w
mieszkanu
jej
znajomego,
ona
zostawiła
tam
swoje
rzeczy
a
mężczyzna
nie
chciał
jej ich
oddać.
Mężczyzna
ten

handluje
narkotykami
i często
ma
problemy
z
prawem.
Zgłaszająca
miała
być na
miejscu.
Jednak
na
miejscu
nie
zastano
nikogo
i brak
było
możliwości
kontaktu
ze
zgłaszającą.
Na tym
tle
trudno
ocenić
jako
autentyczny
opis
zawarty
w
późniejszym
zawiadomieniu
o
zgwałceniu,
biciu,
pozbawianiu
wolności
na tle
wcześniejszego
opisu
zawartego
w
raporcie
zaistniałego
według
stanowiska
oskarżyciela
w

zasookresie
zarzutu,
tj.
relacji
pokrzywdzonej,
która
od
własnego
zdrowia,
wolności
w tym
także
wolności
seksualnej,
wyżej
ceni
sobie
prawo
własności
do
przedmiotów
osobistych.

W
raporcie
z
interwencji
jest też
mowa
o
zarzutach
wobec
oskarżonego,
mającego
handlować
narkotykami.
Zgłaszająca
nawet
nie
napomknęła
o
periodycznych
zwałceniach,
przypaleniach
ciała i
biciu.
Nie
wskazała
o
pozbawieniu

wolności,
gdyż
co
jasne
nie
była po
prostu
jej
pozbawiona.

Odnosnie
przyczyn
późnego
terminu
zawiadomienia
(14.01.2021r.)
organów
ścigania
o
zwałceniach
pokrzywdzona
udzielała
wymijających
odpowiedzi.

Wskazała
na
partnera
D. W.
a
zarazem
wskazała
tą
osobę
jako
ojca jej
dziecka
(zaprzeczył
temu
świadek
D. W.).
Będąc
rozpytywana
potwierdziła,
że
jeszcze
przed
wyprowadzką
w
2019r.
z

domu
rodzinnego
zażywała
dopalacze.
Do
rozpoczęcia
pobytu
w
mieszkanu
D. Z.
miała
kontakt
z
matką.
W
czasie
pobytu
w
mieszkanu
na
Pułaskiego
nie
kontaktowała
się z
matką.
Ponownie
należy
wskazać,
że
przeczą
temu
zeznania
jej
matki,
która
zeznała
ze
córka
codziennie
do niej
dzwoniła
(4-5
razy)
mówiła
o
przetrzymywaniu
i
przemocy
seksualnej.
N. U.

jest też
niekonsekwentna
w
zakresie
okoliczności
posiadania
telefonu.
Początkowo
zeznała,
że nie
miała
telefonu
żeby
następnie
zeznać,
że
jednak
posiadała
telefon
na
kartę
od D.
ale nie
mogła
zadzwoić
na
Policję,
bo
telefon
zabrał
D.. M.
tego w
dalszej
części
zeznań
ponownie
rozpytywana
zeznała,
że jak
już
mieszkała
u Z. to
miała
swoj
telefon
ale
musiała
go
oddać
do

lombardu.
Świadek
N. U.
wypowiadała
zaskakujące
twierdzenia,
że była
po
narkotykach
by
zaraz
stwierdzić,
że nie
wiedziała,
iż jest
po
narkotykach.
Potem
się
domyśliła.
Pomimo
takich
stwierdzeń
podała,
że to
oskarżony
dawał
jej
lufkę z
narkotykami
i kazał
palić.
Natomiast
zeznania
świadców
potwierdzają,
że N.
U.
przybywała
w
mieszkanu
oskarżonego
dobrowolnie.
Nie są
również
przekonywujące
jej
twierdzenia
w
których

wskazywała
na
motywy
braku
inicjatywy
w
zakresie
powiadomienia
organów
ściągnięcia
przy
sposobności
dokonywania
zakupów
w
sklepie.

Nawet
biegły
psycholog
sądowy
oceniając
zeznania
tego
świadka
wskazał
na
istnienie
wysokiego
prawdopodobieństwa,
że N.
U. z
powodu
zaburzeń
w
funkcjonowaniu
procesów
poznawczych,
w tym
pamięci,
nieświadomie
zapełnia
luki
pamięciowe
treściami
wymyślonymi
lub
pasującymi
do jej
wersji

zdarzeń
–
konfabuluje.
Biegły
psycholog
wskazał,
że
zeznania
N. U.
posiadają
umiarkowany
walor
wiarygodności.
Jako
możliwy
element
sprawczy
zgłoszenia
sprawy
w
organach
ścigania
wskazała
wpływ
jej
konkubenta.
Uwagę
biegłego
zwrócił
fakt, iż
pokrzywdzona
krótko
po
rzekomych
traumatycznych
zdarzeniach,
zaszła
w
ciążę,
co jest
nietypowe
wśród
ofiar
przestępstw
seksualnych,
gdyż
po
przejściach
takiej
rangi i

w
związku
z
doznany
urazem,
nie
podejmują
szybko
kontaktów
seksualnych.

Na tym
tle
istotnym
dowodem
są
zeznania
świadka
B. K.,
która
potwierdziła
fakt
nagabywania
jej
przez
N. U.
w
zakresie
złożenia
zeznań
o
określonej
treści a
obciążających
oskarżonego.
Świadek
zaprzeczył
aby był
świadkiem
tego
typu
zdarzeń
i nawet
nie
słyszał
o nich
od
kogokolwiek.
Aczkolwiek
nie

widywała
się z
nią
regularnie
ale
nigdy
nie
widziała
u niej
obrażeń
ciała.
Wiarygodność
zeznań
B. K.
wzmacnia
obiektywny
materiał
dowodowy
w
postaci
wydruku
konwersacji
tego
świadka
z N.
U..
Inicjatorka
tej
rozmowy
w
związku
ze
złożonym
zawiadomieniem
próbowała
wpływać
na w
przyszłych
świadków.
Wówczas
B. K.
poinformowała
ją (po
rozmowie
z M.
K.), że
jej
konkubent
nie
potwierdzi

sugerowanej
okoliczności,
gdyż
nie był
świadkiem
czynności
mających
na celu
spowodowanie
odurzenia
N. U.
jak
również
jej
bicia.
Dodatkowo
B. K.
wypowiedziała
się w
sposób
jasny i
przekonywujący,
że N.
U.
mieszkała
tam z
własnej
woli.
Ustosunkowując
się
dodatkowo
do
kwestii
rzekomego
jej
bicia i
gwałcenia,
uporczywie
namawiana
przez
N. U.,
B. K.
(podczas
konwersacji
internetowej)
w
sposób
emocjonalny
odpowiedziała:
„Nie

rozumiem
Cię jak
kłamać
w
takiej
sprawie
nie
będę
bo to
poważna
sprawa,
więc
powiem
tylko
tyle co
wiem,
że M.
cię
widział
jak tak
siedziałaś,
ale my
nic
więcej
nie
wiemy
więc
nie
wymusisz
nic na
nas”.
Zaprzeczyła
również
w
sposób
kategoryczny
sugestiom,
że
także
ona
była
bita i
gwałcona,
cyt:
„Ja
byłam
gwałcona
i bita?
O
czym

Ty
mówisz
”.

Interesująca

- z

punktu

widzenia

oceny

wiarygodności

wyjaśnień

oskarżonego

- jest

dalsza

część

konwersacji

w

której

N. U.

napisała,

cyt:

„Zrobiłam

wszystko

zmieniałam

się nie

robię

te

rzeczy

co

robiłam”

na co

B. K.

odpisała,

cyt:

„Ja na

twoim

miejscu

powiedziałabym

mu to

co

czuję

nie

bałabym

się

tylko

powiedziała

wprost,

że to co

robiłaś

kiedyś

to nie
może
mieć
do
ciebie
pretensji
bo sam
ci na
to
pozwalał
a poza
tym
robiłaś
to dla
niego
żeby
wam
pieniędzy
nie
brakowało,
że
skończyłaś
z tym
dla
niego i
kochasz
tylko
jego i
z nim
chcesz
być.
Ale on
tez
musi
przemyśleć
sobie
czego
chce
bo ty
nie
chcesz
być
dłużej
obrażana
bo nic
złego
nie
robisz.
Kochasz
go ale

nie
pozwolisz
sobie
na to
żeby Ci
ublizał.”
Świadek
J. Z.
potwierdziła
okoliczność
przebywania
N. U.
w
mieszkanu
oskarżonego
przy
czym
stwierdziła,
iż
zachowywała
się jak
jego
dziewczyna,
była
zadowolona,
że tam
mieszkała.
Nawet
spała z
D. w
jednym
łóżku.
Gdy
nocowała
u D.
nigdy
nie
była
świadkiem
aby N.
U. była
zmuszana
do
obcowania
płciowego.
Nie
wiedziała
czy ze
sobą
współżyli

gdyż
była
pod
wpływem
dopalaczy,
które
kupowała
gdzie
indziej.
Mieszkała
tam
również
jakiś
inny
mężczyzna,
jednak
nie
znała
jego
imienia
i
nazwiska.
Powyższe
zeznania
korelują
z
wyjaśnieniami
oskarżonego
a z
drugiej
strony
są w
opozycji
do
zeznań
pokrzywdzonej
w
zakresie
celowego
powodowania
przez
oskarżonego
stanu
bezbronności
pokrzywdzonej,
pozbawiania
wolności
i jej
codziennego
gwałcenia.

Charakterystycznym
jest, że
N. U.
zeznała,
iż w
czasie
codziennych
stosunków
seksualnych
nie
była
przytrzymywana.

Ubocznie
wskazać
należy,
że de
facto
sam
oskarżyciel
publiczny
nie był
pewien
co do
wiarygodności
N. U.,
skoro
nie
zawarł
w
opisie
czynu i
kwalifikacji
znamion
występku
z art.
189§1
k.k. tj.
bezprawnego
pozbawienia
wolności.
Sąd
pomiął
jako
nieistotne
zeznania
świadków
K. H. i
K. S.,
którzy

		nie byli naocznymi świadkami zdarzenia i w związku z tym nie posiadali szczegółowej wiedzy na temat sprawy.		
1.3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania			

	niezgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
#	3.4. Umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania				

#	3.5. Uniewinnienie	1 i 2	D. Z.	
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia				
D. Z. postawiono zarzut, że w okresie od 17 października 2019r. do 31 października 2019r. w K. działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem wielokrotnie doprowadził N. U. do obcowania płciowego w ten sposób, że wykorzystywał jej bezradność z uprzedniego podania jej dopalaczy				

oraz
doprowadził
ją do
obcowania
płciowego
w ten
sposób,
że
stosował
wobec
niej
przemoc
w
postaci
przypalania
lufką
twarzy,
tj. o
czyn z
art.
198§1
k.k. i
art.
197§1
k.k. w
zw. z
art.
11§2
k.k. i
z art.
12§1
k.k.

Przeprowadzone
postępowanie
dowodowe
nie
dało
podstaw
do
uznania
winy
oskarżonego
i
dlatego
na
podstawie
art.
414 §
1 k.p.k.

w zw. z
art. 17
§ 1 pkt
1 k.p.k.
oskarżonego
należało
uniewinnić
od
popelnienia
zarzucanego
mu
czynu.
Materiał
dowodowy
zebrany
przez
prokuraturę
a
mający
potwierdzać
tezę
aktu
oskarżenia
w
żadnym
wypadku
nie
posiadał
walorów
mogących
być
kanwą
uznania
go za
wiarygodny
i
pełnoprawny.
Osią
aktu
oskarżenia
były
zeznania
N. U.
mającej
status
pokrzywdzonej,
która o
rzekomym
wielodniowym
pozbawieniu

wolności,
połączonym
z
codziennym
gwałceniem
i
celowym
podawaniu
jej
dopalaczy
a
nadto
biciem
i
przypalaniem
lufką w
miesiącu
październiku
2019 r.
zawiadomiła
organy
ścigania
dopiero
14
stycznia
2020
r.
Impulsem
do
złożenia
wniosku
była
sugestia
ze
strony
D. W..
Pokrzywdzona
dodatkowo
zaszła
niebawem
w ciążę
a
ojcem
dziecka
nie jest
jej
konkubent
D. W..
Ponadto
sąd

miął
możliwość
zaobserwowania
nietypowego
zachowania
pokrzywdzonej,
która z
własnej
woli
uczestniczyła
w
rozprawie
sądowej
a jej
zachowanie
nie
wskazywało
na
jakąkolwiek
psychiczną
traumę
pourazową.
Zeznania
jej są
pełne
nieścisłości
i
sprzeczności
a
sytuacje
w nich
opisane
są
niewiarygodne.
Nawet
biegły
psycholog
wskazał
na
umiarkowany
walor
wiarygodności
a w
szczegółności
stwierdził
wysokie
prawdopodobieństwo
konfabulacji.
Oczywistym
jest dla

sądu,
że tego
rodzaju
materiał
dowodowy
należało
zdyskwalifikować,
co przy
braku
innych
wiarygodnych
dowodów
i braku
inicjatywy
dowodowej
w tym
zakresie
oskarżyciela
publicznego
- co
zostało
poczytane
jako
zgodę
na
uznanie,
że
zebrany
materiał
jest
kompletny
i
wystarczający
do
podjęcia
decyzji
merytorycznej
-
zdeteminowało
wynik
procesu.

**1.2.KARY,
Środki
Karne,
PRzepadek,
Środki
Kompensacyjne
i**

**środki
związane
z
poddaniem
sprawy
próbie**

Oskarżony

Przytoczyć
okoliczności

**1.2.Inne
ROZSTRZYGNIECIA
ZAwarte
w
WYROKU**

Oskarżony

Przytoczyć
okoliczności

**1.6.inne
zagadnienia**

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie

zastosował
określonej
instytucji
prawa
karnego,
zwłaszcza
w
przypadku
wnioskowania
orzeczenia
takiej
instytucji
przez
stronę

**1.7.Koszty
procesu**

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżonemu Decyz. pomocy prawnej udzielił obrońca z urzędu, toteż sąd zasądził na rzecz adwokata W. K. kwotę 588 zł z podatkiem VAT z tytułu wynagrodzenia. Kwota ta uwzględnia etap postępowania karnego w którym
---	--

działal
obrońca
(420,00
złoty),
zwiększenie
jej z
uwagi
na
liczbę
terminów
rozprawy
(164,00
złoty)
i
podwyższoną
o 23%
podatku
od
towarów
i usług
(na
podstawie¹⁷
ust. 2
pkt 3
Rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości
z
3.10.2016r.
w
sprawie
ponoszenia
przez
Skarb
Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy
prawnej
udzielonej
przez
adwokata
z
urzędu
Dz.U. z
2019 r.
poz.
18).

	<p>O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. według którego w razie uniewinnienia koszty procesu, w sprawach z oskarżenia publicznego, ponosi Skarb Państwa.</p>	
<p>1. Podpis</p>		